

ג. עוד ענין יש להבהיר:

כאשר באים למקום מסויים, אין להתנהג באופן של ענוה שלא לשמה. כאשר באים לבית-הכנסת ובית-המדרש שבו מתאים לדבר ענין בגולה — תדברו בגולה, ובמקום שמתאים לדבר חסידות, תדברו חסידות; וכיון שנוסעים אתם לבקר את בני"ש שהם שייכים לשני הענינים — תדברו הן בגולה והן בחסידות.

כדאי לקבוע מישורו שיהי' עיקר המדברים, אחד בחסידות ואחד בגולה, היינו, שהוא יהי' המדבר העיקרי והמתחיל, והשאר יסייעו לו כשקו"ט.

בארץ ישראל — תהיו בעיקר בכפר חב"ד, ותבקרו גם את הישיבות החסידיות, ובהתייצעות עם אנ"ש — גם שאר הישיבות.

וכיון שהנכם לאחר ברי-מצוה, ברי-דעת, ובפרט לאחר גיל עשרים שנה, שאז ישנם מוחין וגדלות (כמובא בלקו"ח מע"ח) שבגיל עשרים שנה מקבלים מוחין וגדלות) — אין צורך להבהיר לכם את האחריות המוטלת עליכם, ולאידך גיסא, אין לכם להחזירא, דכיון שהנכם נוסעים בתור שלוחים, בודאי יש לכם הכחות הדרושים לכך.

ד. ענין נוסף יש להבהיר:

עליכם ללמוד את הענינים השייכים במיוחד לארץ ישראל, כמו דיני תרומות ומעשרות, וכן לידע את הכרכות שאומרים כאשר באים ליורשלים, משיגיע לצופים⁶ — כפי שנתבאר בספרים וקונטרסים שדנים בענינים אלו, ובודאי תלמדו ותחזרו את היטב, כיון שמדובר אודות ענינים בלתי-רגילים.

הגם שתוכלו לשאול ולשמוע ענינים אלו מכני ארץ-ישראל, מ"מ, מוטב שתלמדו ותדעו זאת בעצמכם, כדי שלא יתפסו אתכם בהעדר ידיעה, שזהו דבר שאינו מתאים לשלוחים מאמריקא!...

ה. כיון שנוסעים אתם בתור תלמידי חכמים, עליכם להשתדל שאם תענינים החיצוניים, כמו חלבושים, יהיו באופן המתאים, היינו, שאם תענינים החיצוניים יהיו בהתאם להשלחות.

(3) ראה ערך טו, ב.

(4) אחרי כן, סעי' ב, במדבר כ, רע"א. באר"ת קוד"ש כ"ק אדמו"ר שליט"א חט"ו ע' מטעם צב. סעי'.

(5) סוף שער כה. תנב.

(6) ראה טושי"ע אר"ח סקט"ס. הובא באר"ת קוד"ש כ"ק אדמו"ר שליט"א חט"ו ע' תנב.

בס"ד. שוחת ליל ג' תמוז ה'תשס"ז.

— להתלמידים השלוחים הנוסעים לארצנו הקדושה, בחדור הק' —

בלתי מוגה

א. בהמשך להמדובר בתג השבועות¹ אודות הנסיעה לארץ הקודש — ודאי אתם מאלו שמתעוררים לנסוע, ובודאי הרי זה ברשות ההורים — הנה יהי' שתהי' הנסיעה בהצלחה.

בכל מקום שתבואו — תערכו ביקור במקומות התורה, ובפרט אצל אנ"ש וב"חומכי תמימים"²; אנ"ש בלונדון, הישיבה בצרפת, אנ"ש בפריז, מקומות התורה בשווייץ, והעיקר — בארץ ישראל.

ב. מהיום שבו מתחילים אתם את ההכנות להנסיעה — תארגנו את סדר הלימוד, באופן שהתחלת היום תהי' בלימוד החסידות, ולאחרי התפלה — שיעור בגולה. וכך יהי' סדר הזמן במשך כל הנסיעה, עד שתחזרו לכאן.

וכיון שסדר הלימוד כרכים הוא באופן שאחר לומד בפני כולם וכל השאר משתתפים בשקלא וטריא — הנה באופן כזה תסדרו את הלימוד שלכם, הן בגולה והן בחסידות, שאחד ילמד בפני כולם, והשאר ישתתפו בשקו"ט.

כל יום ילמד בפני כולם מישורו אחר, כך, שכל אחד, ללא יוצא מהכלל, ילמד בפני כולם כמה פעמים.

אין הכרח שיהי' הלימוד בהמשך אחד כל הזמן, אלא יכולים ללמוד בכל יום ענין אחר, או ללמוד ענין אחד במשך כמה ימים. ויהי' זה בסדר מוסדר, שידעו מראש, בכדי שכל אחד יוכל להכין את הלימוד שלומו בפני כולם.

וכאשר תהיו בכפר חב"ד, הנה מלכך הזמנים שבהם תהיו עסוקים בנסיעות, תקבעו את זמני השיעורים בבית-הכנסת, במקום ציבורי — כדי שידעו שזהו המקום שבו הנכם נמצאים — ושם תלמדו השיעורים שלכם, בבקר ובערב, חסידות וגולה, מלכך כיום השבת, שכפי הנהוג שם ללמוד רק חסידות³, תלמדו גם אתם חסידות.

(1) סל"ו ואילן (תורת מנחם) — ע' 189, וש"נ.

(2) ראה תורת מנחם — התעוררות ח"י התעוררות חט"ו סעי' 355 ואילן. וש"נ.

בס"ד. ר"ד יום ה' פ' בלק, ה' תמוז ה'תשט"ז.

— ב"הדורות" לוחמניזם הכתה המסיימת בישיבת "אהל משה" —

בלתי מוגה

א. [כ"ק אדמו"ר שליט"א קיבל את התלמידים בלכביה, שוחח עמהם בדברי תורה והשיב על שאלותיהם בהסברים מפורטים, כולקמן].

שאגה: מאחר ששליחות יד צריכה משיכה לדברי הכל, איך אומרים ב"ת-שמאי ש"החושב לשלוח יד בפקדון (אמר בפני עדים אטול פקדונו של פלוני לעצמי) .. חייב², והא לא משך?

תשובה: לדעת ב"ת-שמאי, כל עיקר חשיבותו של המעשה דשליחות יד אינו אלא מפני שהוא מעיד על המחשבה, והיינו על מחשבת העבירה של השומר, שהיא המוציאה אותו מחזקת כשרות ונאמנות לחזקת רמאי ושולח יד.

ובכד"ר, שמוריע בפני שני עדים שהחליט לשלוח יד בפקדון — אין לך גילוי דעת ומחשבה גדול מזה.

ואלי כזה לשיטתם בכמה מקומות בש"ס, שמוחשיבים את המחשבה כמעשה. ולדוגמא³ — במסכת עקצין⁴: "חלות רבש מאימתי מיטמאות משום משקה, בית שמאי אומרים משיהרהר⁵".

שאגה: אם לדעת ב"ת-שמאי המחשבה חזקה יותר מהמעשה — מדוע מועילה השבת החביה למקומה הראשון, ולדבי ישמעאל — אפילו בלא דעת בעלים?

תשובה: מעשה שמוכח בכדור על המחשבה שנשנתה, עוקר וסותר את המחשבה הראשונה.

ב. שאגה: איך יתכן לומר על מחלוקת בהלכה "אלו ואלו דברי אלקים חיים"? ¹

(4) פ"ג פ"א.

(1) ראה ב"ם מא, סע"א ובפרש"י חומ' (2) שם לא משכה) שם.

(5) כגריסת י"א בפירוש ר' האי גאון ועור.

(2) שם מג, ב במשנה (וכפרש"י).

(3) ראה גם חרות מנחם — החורעדיות (6) ראה ב"ם מ, סע"א ואליך. חש"י ע" 86, וש"נ.

(7) עירובין יג, ב, וש"נ.

ו. כאמור, בדאי נוסעים אתם ברשות מלאה של הוריקס, שנו לשלום ולשמחה, ותהי' הנסיעה בהצלחה, ושהותכם (ידע פאבריינגער) בכל מקום שתבואו יהי' בהצלחה מופלגה, וכאופן שתשאיר את הרושם המתאים ל"שלוחים" שבאים מכאן, דבר שיביא תועלת, וגם תועלת עבורכם, בדרך שכו או יותר מאשר בדרך שכו.

ותחזור כחודש אלול,

— לאחר שהותכם בארץ ישראל פחות משלושים יום, כרי שלא יתעוררו שאלות בנוגע להוציאה מארץ ישראל —

זמן ההכנה להימים-טובים ולכל הימים הבאים לקראתנו לשלום, מתוך הצלחה מופלגה כל השנה.

ו. ביום זה, ג' תמוז, שבו מתחילה נסיעתכם בדרך הכנה, תמסרו ע"י הרב חזקוני — את שמותיכם בצירוף שם האם.

עיקר ההכנה להנסיעה תהי' ב"כ תמוז כשעת ההתעוררות, שהיא פעולתה של החורעדיות היא להיות בבחינת "מהלך"; אבל התחלת ההכנה לנסיעה היא ביום זה, ג' תמוז, שבו התחילה גאולת כ"ק מר"ח אדמו"ר ממאסר,

וענין זה יביא את התחלת היציאה מן הגלות אל הגאולה השלימה, ע"י משיח צדקוני.

(7) ראה גם אמרות קודש כ"ק אדמו"ר שליט"א ח"י ריש ע' תה.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א בירך את התלמידים בהצלחה, שיעלו מעלה מעלה בלימוד התורה ובקיום המצוות, ושישכילו בכל אשר יפנו].

תשובה: בכמה ענינים ההכרעה תלוי, ומשתנה לפי דרגת המקבץ: ישנו סוג בני-אדם שנוכל להחמיר עליהם, וישנו סוג אחר, שאם נתחפס בו מרובה לא נתחפס כלום⁸. ישנם אנשים שנוצטווה עליהם להתקדש אפילו במותר להם⁹, וישנם אנשים שנושתדל להפרישם רק מהאיסור ממש [אלא שמובן שישנו "מיינומוס" שהוא שווה לכל נפש, "חק ולא יעבור"¹⁰]. ומכאן — מחלוקת בית-שמואי ובית-הלל.

ולכן אמרו¹¹ שבמרות המשיח תקבע ההלכה כבית-שמואי, לפי שאז יוכל הציבור לעמוד בגדירות המורות יותר מבזמן הזה.

ועל-דרך משל: כשתגדלו ותהיו לסוחרים או אומנים, תדרוש מכם ההלכה רק קביעות עתים לתורה כבוקר ובערב¹², אולם עכשיו דרושת מכם התורה הקדשת רוב היום ויותר ללימוד התורה. ואין פירוש הדבר שדין התורה ישתנה אז, אלא שמתצבם ישתנה, כיון שיהי' מוטל עליכם להרחיק כדי פרנסתכם.

[א' התלמידים שאל על ענין ב' הנוני¹³ ההפוכות בפרשת "ויקה" בנסוע הארון¹⁴, וא' התלמידים שאל על נקוד המלה "בן" בשמו של יהושע בן נון¹⁵, וכ"ק אדמו"ר שליט"א השיב להם בכיבוד מפורט].

ג. [בסיום ה"חידושי" אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א:]

כל אדם שהתלמד והתאמן ימים רבים באומנות ידועה, ונעשתה קנין נפשו, הנה אם לאחר זמן הוא מזניח מלאכתו זו ומשליכה אחרי גור, ובוחר לו מלאכה אחרת — הרי הוא מבזבז כרך את אוצר ידיעותיו שרכש לו בדרכ עמל וזמן. ובכך חוטא הוא לא רק לנפשו, אלא גם לחברה שהוא חבר בה, לעמו שהוא בן לו, ולעולם כולו, שהוא אחד מיוצריהו של הקב"ה ברי¹⁶.

מכיון שלמדתם תורה במשך כמה שנים, והתחלתם להגות בה ולהבינה — הרי אם אתם תפנו לה עורף ח"ו, תעשו עוול לעצמכם, לעמכם ולעולם כולו.

(8) ע"פ לשון חז"ל — ר"ה ד, סע"ב. בלק"ט קור' נח, רע"ג.

(12) ראה הל' ת"ת לאדמו"ר פ"ג ה"ד.

(9) ע"פ לשון חז"ל — יבמות כ, א. בהעלותך י"ד, לה"ד.

(10) ע"פ לשון הכתוב — תהלים קמח, שלח יג, ח"ט.

(11) ראה מקצת לוח"א יד, ב. הובא ח"א ע' 153 ואילך. ע' 218 ואילך.

(16) ראה מקצת לוח"א יד, ב. הובא ח"א ע' 153 ואילך. ע' 218 ואילך.